

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/336/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111229128
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111229128.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Q. č. X, N., L.: XX XXX XXX, zastúpeného H. G., Z. L.: XX XXX XXX, so sídlom Q. č. X, N., proti odporkyni G. S., bytom N. U. Q., N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne R. D. C., so sídlom D.. U. X, A., L.: XX XXX XXX, zastúpeného M.. L. S., V. so sídlom Z. C. XXX/XX, Z., o zaplatenie 2.390,65 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/48/2012-39 zo dňa 25. júna 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **m e n í** tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania **n e p r i z n á v a**.

Vedľajší účastník na strane odporkyne **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 19,12 Eur, k rukám zástupcu navrhovateľa H. G., Z. do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím uznesením v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie zastavil. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 136,37 Eur prostredníctvom Daňového úradu N. podľa § 11 ods. 3, 4 z.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu neúčelnosti a nadbytočnosti ich vynaloženia. Vedľajší účastník je založený za účelom poskytovania ochrany spotrebiteľa a teda má byť sám schopný poskytovať právnu ochranu spotrebiteľovi, ďalej má podpredsedu s právnickým vzdelaním a vo svojom vyjadrení k prejednávanej veci namietal len premlčanie. Nejde o zastupovanie na podnet alebo žiadosť odporkyne, ale ide o vlastnú iniciatívu vedľajšieho účastníka a o hromadné zastupovania v spotrebiteľských veciach.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 130,66 Eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (prevzatie a príprava). Uplatnil si i trovy odvolacieho konania 69,91 Eur. Uviedol, že navrhovateľ vzal návrh späť, čo znamená, že vstup vedľajšieho účastníka do konania je účinným prostriedkom na zabránenie porušovania spotrebiteľských práv. Argument súdu, že do konania vstúpil z vlastnej iniciatívy, bez konzultácie s odporkyňou a bez výzvy súdu na vyjadrenie, mal za nedôvodný. Vedľajší účastník do konania vstúpil v súlade s § 93 ods. 3 O.s.p., pričom nebolo jeho povinnosťou kontaktovať odporkyňu a zabezpečovať jej súhlas so vstupom do konania. Zdôraznil, že ak by združeniu bolo odmietnuté právo na náhradu trov konania, znamenalo by to nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc odvodzoval

z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Občiansky súdny poriadok pritom nevyklučuje, aby sa aj účastník, odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy, mohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu boli priznané trovy súvisiace s právnym zastupovaním. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka je v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ a nekorešponduje s novelizovaným znením § 137 O.s.p. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľov má právo na advokáta aj náhradu trov konania. Svoje tvrdenia podporil i odkazom na judikatúru súdov Slovenskej republiky. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka- združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 69,91 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti zmeniť podľa § 220 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o nepriznaní náhrady trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Vo zvyšku uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniel, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o

otázke, či účastník konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Dôvodne potom okresný súd rozhodoval o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nepovažoval za účelné uplatnenie alebo bránenie práva z dôvodu, že už z podstaty združenia na ochranu spotrebiteľa vyplýva, že je schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Vyslovil však, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odvolačný súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Odvolačný súd však po preskúmaní danej veci nepovažoval vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za dôvodné. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa podaným návrhom voči odporčkyni domáhal zaplataenia 2.390,65 Eur so 6 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.625,08 Eur od 09.12.2006 do zaplataenia. Vedľajší účastník doručil súdu dňa 24.01.2012 písomné podanie, v ktorom oznámil vstup do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p., predložil plnomocenstvo pre V.H., požiadal o doručenie návrhu na začatie konania a uplatnil si náhradu trov konania, ktoré nešpecifikoval. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.05.2012 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Do vydania napadnutého uznesenia, ktorým bolo konanie zastavené, tak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal žiaden úkon právnej služby, za ktorý by mu patrila odmena podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Odvolačný súd nemohol považovať písomné oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania za úkon právnej služby prevzatie a príprava veci tak, ako to žiada vedľajší účastník, pretože ide o úkon, ktorý má formulárovú povahu a neobsahuje žiadne skutočnosti, týkajúce sa danej veci. Zástupca vedľajšieho účastníka neprekázal žiadnu poradu s klientom a samotný jeho úkon spočívajúci v oznámení vstupe do konania a vyžiadaní si listín zo súdneho spisu nie je možné dať na roveň úkonu právnej služby spočívajúceho v skutočnej porade s klientom, oboznámeníu sa s vecou, rozbere a analýze veci, ktorá činnosť zástupcu účastníka predchádza podaniu návrhu na začatie konania, resp. inému podaniu vo veci samej.

Vzhľadom na uvedené považoval odvolačný súd rozhodnutie súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi za vecne správne, nesprávne však bolo znenie samotného výroku, ktoré odvolačný súd musel zmeniť v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1,

§ 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 130,66 Eur, predstavujúca náhradu trov konania uplatnených vedľajším účastníkom, a preto navrhovateľovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na

1-icu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za vyjadrenie k odvolaniu dňa 15.10.2012, režijný paušál 7,63 Eur a 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,19 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.